

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Γ. ΚΥΤΡΙΛΑΚΗΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει τὸν στίγον . . . . . λεπτά 20.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ . . . . . Φράγ. 12.

Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

Οἱ Κύριοι Μέτοχοι τῆς Ἑλλ. Βαρβακουργικῆς Ἑταιρίας ἢ «Ὁμόνοια», εἰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς ἔχοντες δικαίωμα ψήφου, συγκαλοῦνται εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 4 τοῦ προσεχῆς μηνὸς Ἀπριλίου, ἡμέραν Δευτέραν, ὥραν 3 Μ. Μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἑταιρικοῦ ἐργοστασίου, καὶ παρακαλοῦνται ὅπως αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου αὐτῶν προσέλθωσι διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου τῇ 5 Μαρτίου 1877.

Ὁ Διευθυντής

τῆς Ἑλλ. Βαρβακουργικῆς Ἑταιρίας ἢ «Ὁμόνοια»

Γ. Α. ΚΑΛΑΠΟΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ.

Διατελοῦντες ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἀλγεινῶν ἐντυπώσεων, ἃς ἐνεποίησεν εἰς τὸ κοινὸν τῆς ἡμετέρας πόλεως ἢ ἐν τῇ βουλῇ ἀγόρευσις τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Δεληγεώργη, καὶ ἢ κατ' αὐτοῦ ἄλογος καὶ ἄκαιρος ἐπίθεσις παρὰ τῶν ὑπὸ κοινῷ συμφέροντος συνασπισθέντων ὅπως καὶ αὐθις καταρρίψωσιν αὐτὸν τῆς ἐξουσίας, οὐδεμίαν ἔχομεν νὰ δώσωμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις εὐχάριστον εἶδησιν, καθόσον σήμερον ἢ αὔριον ἀναμένεται ἡ πτώσις καὶ τοῦ ὑπουργείου τούτου, διάδοχος τοῦ ὁποίου λέγεται καὶ πάλιν ὁ κ. Κουμουνοῦρος, ἢ τοι τὰ ἄνευ ἄγραφας πλοῖα καὶ δίκτυα!

Μόλις ἀριθμεῖ δέκα ἡμερῶν βίον ἢ νέα Κυβέρνησις καὶ τὸν χρόνον τοῦτον ὅσον βραχὺν καὶ ἂν ὑπολογίσωμεν δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ τὸν ἀποκαλέσωμεν πολῦτιμον, διότι ἢ ἀλλαγὴ τῆς Κυβερνήσεως ἐγένετο αἰτία ἀποκαλύψων πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων ἰδίως δὲ τῶν ἐξῆς: α) Ὅτι ἢ οἰκονομικὴ ἡμῶν θέσις εἶναι τόσῳ ἐλεεινὴ καὶ ἀξιοδάκρυτος, ὥστε ὄχι μόνον παρασκευῆν οὐδεμίαν ἔφερεν εἰς πέρασ ἢ πεσοῦσα Κυβέρνησις, ἀλλ' οὐδὲ ἡδύνατο

τοιαύτην τινὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ, ἐφ' ὅσον οὐδ' αὐτοὶ οἱ φόροι δι' ὧν διενεοῖτο νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν λαὸν δὲν ἀρκοῦσι νὰ καλύψωσι τὸ παρουσιαζόμενον ἔλλειμμα τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ 1875 καὶ 1876 ἐκ δραχμῶν πέντε καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων. Καὶ εἶ) ὅτι ἢ μετ' ἀξιεπαίνου παρρησίας γενομένη ἐν τῇ Βουλῇ ἐκθεσις τῆς διασπαθίσεως τοῦ δημοσίου πλούτου, εἰς ὅλως ἀδικαιολογήτους ἀνάγκας καὶ χάριν προσώπων, εἶναι ἢ μόνη πηγὴ ἐξ ἧς ἤρυετο καὶ ἀρύεται τὴν εαυτῆς ἰσχύν ἢ πεσοῦσα κυβέρνησις, μόνη δὲ ἢ ἰδέα τοῦ ὅτι ἢ διάδοχος αὐτῆς μέλλει νὰ καταπαύσῃ τὴν σπατάλην ταύτην, εἶναι ἢ συσσωματώσασα καὶ πάλιν τοὺς θεσιθῆρας καὶ τραμπουκοτροφεῖς τῶν Ἐπαρχιῶν ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ ἀφθόνως παρεχομένου αὐτοῖς τὰ δημόσια.

Αἱ ἀλήθειαι αὗται, ὅσῳ ἀναμφισβήτητοι τόσῳ καὶ πικραὶ, ἐπόμενον ἦτο νὰ ἐξάψωσι τὰ πάθη καὶ νὰ προκαλέσωσιν ἀντεγκλήσεις, περὶ ὧν καὶ ἄλλοτε ἠυξάμεθα νὰ μὴ ἐλάμβανον χώραν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ εἶναι ἐπόμενον καὶ αὐτὸ τὸ ἀχροατήριον ἐκ δικαίας ἀγανακτήσεως, λησμονοῦν τὴν θέσιν ἐν ἣ ἵσταται, νὰ συμμερίζηται τὰς ἰδέας καὶ νὰ ἀσπάζεται τὰ φρονήματα τοῦ μετὰ παρρησίας ἐλέγχοντος τὴν σπατάλην, ν' ἀποδοκιμάζῃ δὲ τοὺς ἐπὶ σπατάλῃ ἐνόχους διὰ θορυβωδῶν καὶ ἀναρμόστων πατάγων καὶ κραυγῶν.

Ὡς Ἑλληνες λυπούμεθα ἐκ κέντρου ψυχῆς οὐ μόνον διότι ἢ πεσοῦσα Κυβέρνησις ἐπηγγεῖλατο ἐπαγγελίας, ὧν οὐδεμίαν ἐξετέλεσεν ἕως τώρα μηδὲ νὰ ἐκτελέσῃ ἐν τῷ μέλλοντι δύναται, ἀλλὰ καὶ διότι, ἀφειδῶς δαπανήσασα τὰ δημόσια καὶ τόσῳ καταπληκτικὸν ἔλλειμμα καταλιποῦσα, καὶ εἰς τὴν διάδοχον Κυβέρνησιν κατέστησεν ἀδύνατον τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου, ἀναγκασθεῖσαν εὐθύς νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν νόμου, δάνειον δι' ἐντόκων γραμματίων τριῶν ἑκατομμυρίων ἐξαιτουμένην, καὶ εἰς τὸν ἔσω καὶ ἐξῶ ἑλληνησμὸν κατέδειξεν ἀτυχῶς ὅτι οὐδὲν οὐδαμῶς πρέπει τις νὰ προσδοκῇ ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, διότι αὕτη, ὡς ἔχει

νῦν οικονομικῶς, δύο μὲν ἐτῶν χρήσεις πρέπει νὰ παρέλθωσιν ὅπως δι' οικονομικῶν, ὡς ἐννοεῖ αὐτὰς ὁ νῦν πρωθυπουργός, καλυφθῆ τὸ παρουσιαζόμενον ἔλλειμμα τῶν ἐξ ἑκατομμυρίων δραχμῶν, δέκα δὲ ἄλλα ὅπως ἡ Ἑλλάς βαθμυδὸν προσκτήσῃται τὰς ἐπαρκεῖς αὐτῆ χειρσαίας καὶ θαλασσίας δυνάμεις.

Μέχρι τῆς ὥρας καθ' ἣν γράφομεν ἄγνωστον εἶναι ἡμῖν ἂν διατελῆ κυβερνῶν τὸ Ἔθνος ὁ κ. Δεληγιώργης· οὐχ ἦττον δι' αὐτὸν, ὡς πολιτευόμενον, εὐχῆς ἔργον εἶναι νὰ ἀφαιρεθῆ τὴν ἐξουσίαν, διότι τὸ μέλλον, ὅπως παρεσκεύασεν αὐτὸ ἡ σπατάλη καὶ τὸ ἐκλυτον τῆς προκατόχου, διοικήσεως, εἶναι λίαν ἐπισηφάλες καὶ ἀκανθῶδες. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἄρθρον ἡμῶν τοιαύτην φέρει ἐπιγραφὴν ὅτι π ο λ λ ἄ μ ἐ ν π λ ο ῖ α καὶ δ ἰ κ τ υ α, ἦτοι πολλὰ μὲν ἐπαγγελίαι ἐδόθησαν εἰς τὸ Ἔθνος παρὰ τοῦ κ. Κουμουνοῦρου, πολλὰ δὲ νομοσχέδια ἕως τὸρα ἐψηφίσθησαν, οὐδεμία ὅμως ἐκ τούτων προέκυψεν ὠφέλεια. Νομίζομεν δὲ ὅτι ἡ σιωπὴ εἰς ὁμοίας περιστασίας καὶ ἡ ὑπεκφυγὴ πομποδῶν ὑποσχέσεων εἶναι σωτηριωδέστερα, καὶ διὰ νὰ μὴ γινώμεθα ὄνειδος τῆ Πατρίδι, προκαλοῦντες ἅμα καὶ τὸν χλευασμὸν τῶν ἡμετέρων ἐχθρῶν, καὶ διὰ νὰ μὴ ἐκτίθωνται αἱ ἡμέτεροι ἀσχημίαι εἰς τοὺς ἔξω ὁμογενεῖς, καὶ ἰδίως τοὺς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν Ἑλληνας οἵτινες, ὅταν μάθωσιν ὅτι ἐν ἡμέραις, οἷαι αἱ παρούσαι, ἡμεῖς καταδαπανῶμεν καὶ κατασωτεύομεν τὸν δημόσιον πλοῦτον, μόνον ὅπως προσεταιρισθῶμεν ψήφους βουλευτῶν, οὐ μόνον θὰ ἐλεεινολογήσωσιν ἡμᾶς ἀλλὰ καὶ θὰ παύσωσι τὸσφ γενναίως τὰς στρατιωτικὰς παρασκευὰς τοῦ Ἔθνους ὑποστηρίζοντες καὶ προάγοντες.

Καὶ ταῦτα μὲν ἡμεῖς, οἱ δὲ ἀληθῶς κηδόμενοι τῶν συμφερόντων τοῦ Ἔθνους, καὶ ἰδίως ἐκεῖνοι, ἐξ ὧν ἐξήρτηται νῦν νὰ δώσωσιν εἰς τὸν τόπον μίαν σώφρονα καὶ προνοητικὴν Κυβέρνησιν, ἃς μὴ λησμονῶσιν ὅτι ἐν ὅσῃ ἐξακολουθεῖ νὰ διέπῃ τὴν Ἑλλάδα τὸ σύστημα τῆς μισθοφόρου ψηφοθηρίας ἀπὸ τῶν ἄνω μέχρι τῶν κάτω, αἰωνίως τὰ δημόσια θὰ σπαταλῶνται χάριν τῶν μισθάρνων ἀνδραπόδων, αἰωνίως ἡ Ἑλλάς θὰ βυθίζεται εἰς χρέη, καὶ οὐ μόνον στόλον καὶ στρατὸν δὲν θὰ ἴδῃ τελειότερον, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀτελῶς ἤδη κατηρησμένας ταύτη δυνάμεις δὲν θὰ δύνηται νὰ συντηρήσῃ. Τότε δὲ, ὅταν ἀπολέσωμεν καὶ τὰ π λ ο ῖ α καὶ τὰ δ ἰ κ τ υ α, θὰ κατανήσωμεν τὸ ὄνειδος τοῦ κόσμου καὶ τὸ ἐξουδένημα τῶν λαῶν. Ἄς πίπτωσι λοιπὸν καὶ ἃς ἐγειρῶνται οὐχὶ ἐν ἀλλὰ δέκα καθ' ἑβδομάδα ὑπουργεῖα, τὸ κακὸν δὲν θεραπεύεται ἄλλως ἢ διὰ τῆς οικονομίας καὶ τῆς διαθέσεως τῶν δημοσίων σκοπίμως καὶ σύμφωνα πρὸς τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς διοικήσεως.

Τὸ νέον τηλεγράφημα.

Τὴν προίαν τῆς χθες ἀφίκετο ἐκ Κερκύρας εἰς τὴν πόλιν μας τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα; αββαίουται ἡ συμφωνία

τοῦ Ἰγνατιῆ μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ὑπογραφή τοῦ πρωτοκόλλου ὑφ' ὄλων τῶν Πρέσβων ἴσως γείνηται αὔριον. — Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Μαυροβουνίου ἐξακολουθοῦσιν ἀπαντῶσαι δυσκολίας. »

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ τηλεγραφήματος τούτου εἶναι καθ' ἡμᾶς λίαν σκοτεινόν. Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις πρότεταιν, ὡς γνωστὸν, εἰς τὰς λοιπὰς δυνάμεις δωδεκάμηνον παράτασιν προθεσμίας μεθ' ἣν, ἐὰν ἡ Τουρκία δὲν ἐφαρμώσῃ τὰς παρὰ τοῦ συντάγματος ἐπαγγελθείσας ἐλευθερίας εἰς ἀπαντας ἀνεξαιρέτως τοὺς εἰς τὸ Κράτος τῆς κατοικοῦντας λαοὺς, ἦτοι τὴν ἰσότητα καὶ ἰσοτιμίαν, τότε νὰ ἐπεμβῶσιν ἀπὸ κοινοῦ αἱ μεγάλαι δυνάμεις πρὸς ὑποστήριξιν τῶν προταθεισῶν παρὰ τῆς ἐν Κων)πόλει γενομένης ἀτυχοῦς συνδιασκέψεως προτάσεων. Ἡ δὲ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις ἐπρότεινεν ἵνα αἱ αὐταὶ δυνάμεις ἐλθῶσιν εἰς συνεννόησιν ὅπως ἀπὸ κοινοῦ συντάξωσι πρωτόκολλον ἐρειδόμενον ἐπὶ τοῦ Βερολινείου πρωτοκόλλου καὶ ἐκείνου τῆς συνδιασκέψεως; καὶ ἐπιδώσωσιν αὐτὸ τῇ Τουρκίᾳ, πρὸς ἀπαλλαγὴν ἅπασι διὰ παντὸς τῶν χριστιανικῶν τῆς Ἀνατολῆς λαῶν ἀπὸ τὰς αἰμοβόρους χεῖρας τῶν Τούρκων. Περιπλέον ἰσχυρίσθη ἡ Ῥωσσία ὅτι ὅποιαδήποτε προθεσμία καὶ ἂν δοθῆ εἰς τοὺς Τούρκους, αὕτη οὐδεμίαν θὰ ἐπιφέρει βελτίωσιν ἐπὶ τῆς τύχης τῶν χριστιανῶν. — Τώρα ποῖα ἐκ τῶν δυνάμεων τούτων ὑπεχώρησε τῇ ἑτέρᾳ; Ἐδῶ ἐγκεῖται τὸ ζήτημα, ὅπερ μετ' ὀλίγον ὡς πιστεύομεν θὰ διευκρινισθῆ. Ἡμεῖς εὐχόμεθα καὶ ἐπιθυμοῦμεν τὴν ὑποστήριξιν τῶν προτάσεων τῆς Ἀγγλίας. Τούτο δὲ διότι μία δωδεκάμηνος προθεσμία εἶναι λίαν ὠρῆμος διὰ τὴν Ἑλλάδα, οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς ὁποίας περὶ τὰ μικρὰ καὶ ἀσήμαντα τρεβάζοντες ἀφήκαν τὸ καταπεπονημένον τοῦτο Κρατίδιον ἀσύστατον καὶ ἀπαράσκευον, ὅπως ἐν πάσῃ περιπτώσει διεκδικήσῃ τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀπαράγραπτα δικαιώματά του. Ἡ μικρὰ μὲν ἀλλ' οὐχ ἦττον εὐεργετικὴ διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν προθεσμία αὕτη, δυνατόν νὰ σωφρονίσῃ τοὺς πολιτικούς μας καὶ νὰ δώσῃ αὐτοῖς τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν, ὅπως ἀφέντες τὴν ἰδιοτέλειαν καὶ τὰς ποσοπικὰς ἀξιώσεις καὶ ἰδιοτροπίας, ἀσπασθῶσι σώφρονα καὶ νηφάλιον πολιτικὴν ἐξῆς δύναται νὰ ἐλπίζῃ ὁ ἑλληνισμὸς τὸ μεγαλεῖόν του.

Νεκρολογίαί.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ πόλις ἡμῶν ἦτο ἀπρησολημένη εἰς νεκροπομπὰς ἀνδρῶν, διὰ τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν ἱκανῶς ἐπισήμων. Καὶ δὴ τὴν μὲν πρῶταν ἐκέλευε τὸν γεραρὸν αὐτῆς πνευματικόν, τὸν ἐφημέριον τῆς Μεταμορφώσεως ΜΑΝΟΥΗΛ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΝ, ὀγδοήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν τὴν ηλικίαν, ὧν τὰ πενήκοντα πέντε εἶχεν ἀφιερῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν μυστηρίων. Δὲν ἦτο βεβαίως ἐκ τῶν λογίων κληρικῶν, ἀλλὰ πολὺ πολλῶν ἐκ τούτων προεῖχε κατὰ τὴν εὐσεβείαν καὶ τὴν πίστιν, κατὰ τὴν κατανόησιν τῶν ἱερατικῶν του καθηκόντων, καὶ οὐδενὸς ἦν δεύτερος κατὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν πρὸς τὸν πλοσίον ἀγάπην. Ἡ συνέχουσα αὐτὸν ἐνδειὰ ἦτο μία ἐνδειξις τοῦ ὅτι εἰς οὐδὲν ἐλογίζετο τὰς προσωκαίρους κτήσεις καὶ ἀπολαύσεις, διότι μετὰ τὴν ἀποκρίστασιν τῶν τριῶν υἱῶν του, κρεῖττο εἰς τὴν τῶν καθ' ἡμέραν ἐπαρκείαν, τὰ δὲ περισσεύματα αὐτοῦ εὐαγγελικῶς διεδίδου τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν. Τοῦτον ὄντα καὶ ὑπολήψεως καὶ τιμῆς οὐ τῆς τυχεύσεως ἀπολαύοντα δικαίως ἐτίμησεν ὅτε κληρὸς καὶ τὸ χριστεπώνυμον τῆς ἡμετέρας πόλεως πλήρωμα, μέχρι τάφου συνοδεύσαν τὸν σεβασμιον αὐτοῦ νεκρὸν. Δόγμα δὲ ἐπικήδειον, τὸν βίον καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ σεβασμιῶ κληρικοῦ ἐξάραντα, ἐξεργῶντο

σεν αὐτῷ ἐν τῷ ναῷ ὁ Σχολάρχης κ. Ἰωάννης Μαντόπουλος, πεκμήριον σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν ἄνδρα τὸ ὕστατον τοῦτο προσφώνημα ποιησάμενος. Ὅτι διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν θεωρεῖται ἀπόλωλε δὲν εἶναι ὁ θάνατος τοῦ σεβασμιοῦ ἱερέως, διότι οὗτος, κατὰ τὸν ῥήτορα, κατέβη ἐν τὸν τάφον ὡσπερ οἶτος ὄριμος ἐν τῷ καιρῷ αὐτοῦ θερίζομενος, ἀλλὰ διότι πᾶν δυσκόλως ἡ Ἐκκλησία θελεῖ τύχη τοιοῦτων ἀνδρῶν πίστει καὶ ἀληθείᾳ τὸ Θεῖον λατρεύοντων, καὶ γινομένων ἐπιζήλων ὑπόδειγμα εὐσεβείας καὶ πίστεως τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ποιμενομένοις. Οὐχ' ἦντο ἡμεῖς συλλυπούμενοι μετὰ πάσης τῆς πόλεως τοὺς στερηθέντας ἐνός τῶσφ ἀξιολόγου πατρὸς, δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ ἀναπαύσεως αὐτοῦ.

Καὶ ταῦτα μὲν, ὡς προείπομεν, ἐγένοντο τῇ πρώτῃ. Μετὰ μεσημβρίαν δὲ τῆς αὐτῆς ἡμέρας κηδεῖα ὄλωσ' ἑκτακτος ἐκτάκτου συμπολίτου, τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου τῶν ἐν ἡμῖν ἐργοστασιαρχῶν, τοῦ

ΣΤΑΥΡΟΥ ΧΡΥΣΟΥ,

συνήγειρε τὰ πλήθη περὶ τὴν οἰκίαν τοῦ θανόντος καὶ τὰς περὶ αὐτὴν ὁδοὺς. Ὁ Σταῦρος Χρυσός, Κυθωνιεύς τὴν πατρίδα, ἄγων μὲν τὸ ἔζηκοστόν τῆς ἡλικίας του ἔτος, ἀλλὰ πλήρης υγείας καὶ ἀκμῆς ἐτι προσεβλήθη πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐξ ἀποπληξίας. Ἡ πόλις ἅπασα συγκινημένη ἤκουσε τὸ συμβᾶν αὐτῷ δυσάρεστον ἀτύχημα, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἡ ἐπιστήμη δὲν ἠδυνήθη ἐπὶ τέλους νὰ τὸν διασώσῃ. Τὰ κατὰ τὸν βίον αὐτοῦ πᾶν εὐφραδῶς ἐξιστόρησαν ὁ τὸν ἐπικηδεῖον ἐκφωνήσας αὐτῷ κ. Μεθόδιος Παπαναστασιόπουλος, Ἀρχιμανδρίτης καὶ διευθυντῆς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερατικῆς Σχολῆς, ἱκανὰ φιλοσοφίας περὶ τῆς ματαιότητος τοῦ ἀνθρωπίνου βίου καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ τάφου συγκινητικὸν ἀποτεινὰς αὐτῷ ἀποχαιρετισμὸν κ. Γ. Καλαποδόπουλος, Διευθυντῆς τοῦ παρ' ἡμῖν κλωστήριου. Ἀρξάμενος ἀπὸ μικρῶν καὶ ποταπῶν κεφαλαίων ὁ Σ. Χρυσός, διὰ τῆς φιλοπονίας, τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς μεγάλης αὐτοῦ τιμιότητος ἐγένετο κάτοχος περιουσίας ἥτις, κατὰ τοὺς ἐν ἡμῖν κεφαλαιοῦχος, δύναται νὰ ὀνομασθῇ κολοσσαία· καὶ ἐὰν μὴ ἐπῆρχετο αὐτῷ ὁ θάνατος, μετὰ δεκαετίαν ἠθελεν ἀναμφιβόλως διπλασιάσῃ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἧς δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ τὴν προσήκουσαν χρῆσιν ὁ φιλότιμος καὶ φιλόθεος πολίτης, τῶν ἀλλεπαλλήλων κατὰ τὴν νοσηλείαν αὐτοῦ προσβολῶν μὴ ἐπιτρέψασθαι αὐτῷ νὰ διαθέσῃ τὸ προσήκον ποσὸν εἴτε ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἰδρυμάτων τῆς πόλεως ἡμῶν, εἴτε ὑπὲρ τῶν συνεχουσῶν τὴν πατρίδα ἀναγκῶν. Ἡ πόλις ἡμῶν ἐν τούτοις ἔσπευσε νὰ ἀποδώσῃ αὐτῷ τὰς προσήκουσας τιμὰς ὡς ἐξαιρετῶ πολίτῃ, οἱ δημοτικοὶ ἄρχοντες τὴν πρέπουσαν τιμὴν ὡς δημοτικῷ συμβούλῳ, ἡ δὲ πολιτεία τὰ εἰς τὸν βαθμὸν αὐτοῦ νενομισμένα, διότι εἶχε τιμηθῆ παρὰ τοῦ Βασιλέως, συστάσει τοῦ εἰδότης νὰ ποιῆται κατάλληλον χρῆσιν τῶν βασιλικῶν παρασῆμων, διὰ τοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτήρος.

Τοιοῦτος ἐν περιλήψει ὁ βίος καὶ ὁ θάνατος τοῦ ἀξιολόγου καὶ χρηστοῦ ἡμῶν συμπολίτου Σταύρου Χρυσοῦ, περὶ οὗ δικαίον εἶναι νὰ μὴ παρατρέξωμεν, ὅτι ἦν εἰς ἄκρον ἐλεήμων καὶ φιλόθεος. Πολλὰ μὲν διαδίδων τοῖς πέννησιν εὐαγγελικῶς, οὐδέποτε δὲ ἐν κοιναῖς εἰσφοραῖς ἀπολειφθεῖς καὶ μάστιγα ἐν ἡμέραις σκληρῶν διὰ τὴν πόλιν ἡμῶν δοκιμασιῶν, ὧν μίᾳ ἐπὶ πολὺ διατελέσει ἀξιωμακόμενος, ἦτοι ἡ κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1874, καθ' ὃν ἱκανὸν ποσὸν ἄρτων διένειμε τοῖς πεινῶσι, καὶ ὅτι πρὸς τὸν βίον ἦν χρήσιμος τοῖς πέννησιν. Ἀποκαλοῦντες δὲ συμφορὰν διὰ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὸν θάνατον τῶσφ ἐξόχου βιομηχάνου, τούτῳ μὲν τὴν ἐν κόλποις Ἀεραμῶν ἀνάπανσιν δεόμεθα, τοῖς δὲ οἰκείοις αὐτοῦ τὴν ἐξ ὕψους

παραμυθίαν, ζῆλον ἀρετῆς καὶ φιλοτιμίαν προΐσταντες τὸν βίον αὐτοῦ εἰς τὸν μόνον υἱὸν του, ὅστις ἔχων ἐν ὄψει ὅτι ὄφρα εἶναι νὰ ὑπερβῇ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις, τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν φιλοπονίαν, πεποιθήμεν ὅτι θελεῖ, ἀνδρωθεῖς, συνεχίσῃ τὰ πατρῶα ἔργα, ἵνα εὐφρανθῆται τὸ πνεῦμα τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ αἰωνιότητι καθαρῶντας ὅτι δὲν ἀπεθησαύρισε τῷ υἱῷ πλοῦτον εἰς σπατάλην καὶ ἀσωταίαν, ἀλλ' εἰς ἐπίδοσιν καὶ αὐξήσιν, ὅπως μὴ πάσῃ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ νὰ εὐλογηταὶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἐπ' ἔργοις ἀγαθοῖς, ἔργοις Θεῷ ἀρεστοῖς, τῇ Πατρίδι δὲ καὶ τοῖς οἰκείοις λυσιτελέσιν. Εἶθε.

Ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων μαθάνομεν ὅτι τὴν 4 Μαΐου ἀπεβίωσεν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ εἰς τῶν ἀξιολογωτέρων τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ ἀξιωματικῶν, ὁ κ. ΔΕΩΝ. ΚΟΝΤΟΥ-ΓΛΟΥΣ, ταγματάρχης τῆς οἰκονομίας, οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητῆς τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν, σύγγαμβρος τοῦ ἀξιότιμου βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Τήνου κ. Γ. Μ. Μαυρομαρᾶ καὶ πενθερὸς τοῦ βουλευτοῦ κ. Νικολάου Διαμάντη, ἀνεψιοῦ τοῦ παρ' ἡμῖν ἱτροῦ κ. Μιλαίτη. Ὁ Α. Κόντουγλους ὡς πατήρ, ἔσχε διὰ τὴν ἀτυχίαν νὰ στερηθῇ τῆς συζύγου πρὸ ἐτῶν, τρία θυγάτρια καταλιπούσης αὐτῷ, ὑπῆρξεν φιλόστοργος καὶ αὐστηρὸς ἠθικῆς ἀνθρώπος, ὡς στρατιωτικὸς διεκρίνετο διὰ τὴν ἱκανότητα καὶ τιμιότητά του, ὡς Ἕλληνα δὲ ἦτο πρότυπον ἀρετῆς καὶ φιλοπατρίας, ὧν ἕνεκα ἐτιμᾶτο παρὰ πάντων. Ἀλλ' ἀφοῦ ἡ θεία πρόνοια οὕτως ἀνεπίστως ἀφῆρπασεν αὐτὸν τῆς ἀγάλης τῶν συγγενῶν του, ἡμεῖς μὲν ὡς φίλοι συμμεριζόμεθα τὴν θλίψιν αὐτῶν, ὡς χριστιανοὶ δὲ δεόμεθα ὅπως ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων τάξῃ τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἐν σκιναῖς δικαίων.

Ἀπεβίωσεν ἐν Κρήτῃ τῇ 26 Φεβρουαρίου ἡ ΑΡΙΣΤΕΙΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΥ, τὸ γένος Διαμαντίδου, εἰς μίαν τῶν ἐπιφανῶν τῆς νήσου ἐκείνης οἰκογενειῶν ἀνήκουσα. Ἡ Ἀριστεία Καλοκαιρινῶ μόλις τὸ 40 ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς ἀγούσα πρῶτως ἐστερήθη τῆς ζωῆς ἐκ δυστοκίας. Ἀνατραφεῖσα ἐν τῇ ἐαυτῆς πατρίδι Ἑλληνοπρεπῶς, καὶ εἰς τὰ ἐν Σύρῳ καὶ ἐν Ἀθήναις διδασκῆθαι τῶν θηλέων φοιτήσασα, ἐπανήλθεν εἰς τὴν ἐαυτῆς πατρίδα προσκόντως μεμορφωμένη, καὶ πρὸ τοῦ γάμου αὐτῆς καὶ μετὰ τὸν γάμον διεκρίνετο ἐπ' εὐσεβείας καὶ φιλανθρωπίας πράξει, τῶν περισσευμάτων αὐτῆς ἀρίστην ποιουμένη χρῆσιν, καθὼς δαπανῶσα ἀρειδῶς εἰς διατροφήν χηρῶν καὶ ὄρφανῶν. Δύο περικαλλεῖς ναοὺς ἀνήγειρεν ἐν Κρήτῃ καὶ ἐκαλλώπισεν αὐτοὺς ἰδίαις δαπάναις, εἰς δὲ τὰς κοινὰς τῆς πατρίδος ἀνάγκας συνετέλει μετὰ τοῦ ἑαυτῆς συζύγου γενναίως, καὶ εἰς οὐδενὸς ἔργου φιλανθρωπίας τὴν ὑποστήριξιν ἠδιαφόρει. Ἡ κηδεῖα αὐτῆς ἐγένετο σχεδὸν πάνδημος, τὸν δὲ βίον, τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν εὐσεβίαν προσεκόνησεν ἐν ἐπικηδεῖῳ λόγῳ ἀφηγηθῆ ὁ συμπολίτης αὐτῆς κ. Ἀνδρέας Παρασουάκης. Τοιοῦτων ἑλληνίδων ἡ μνήμη εἰς ἀγῆρας καὶ τὸ κλέος ἀφθίτου εἰς αἰῶνας.

Συμπολίται !

Ἀφοῦ ἅπας ὁ ἔσω καὶ ἔξω Ἑλληνισμὸς ἀλλεπαλλήλους ποιεῖται εἰσφοράς ὑπὲρ τῶν ταμείων Ἀ' Ἑθνικοῦ Στόλου καὶ Ἀ' Ἑθνικῆς Ἀμύνης, ἐν δὲ τῇ ἡμετέρῃ πόλει οὐδεμία τοιαύτη δημοσία ἐνέργεια ἐγένετο, ἀπεφάσιμα ὁ ὑποφαινόμενος νὰ δώσω πρῶτος ἀφορμὴν.

εἰς τὰ φιλογενῆ ἀισθήματα τῶν ἀξιολύμων συμπολιτῶν μου διὰ τοῦ ἐξῆς τρόπου: Κατὰ τὸ 1871 ἐξέβηκα εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ ἐκθέσει τοῦ ἔτους ἐκείνου Ἑλληνοδικῶν πλακτῶν κεντημάτων, κλινοστρωμνῆς ἐράπλωμα, ὅπερ ἐξετιμῆθη ἀντὶ δραχ. 300, ἐβραβεύθη δὲ διὰ τοῦ χαλκοῦ ἀριστείου.

Ἦδη ἀντὶ χρημάτων ἐκτίθημι εἰς λαχεῖον τὸ ρηθὲν φιλοτέχνημά μου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ χρησιμεύσῃ ὁλόκληρον τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν πρὸς ὑπὲρ ἀμοιτέρων τῶν ταμείων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν λαχνῶν καθὼς καὶ τὸ δι' ἕκαστον ἀριθμὸν ποσὸν ἀφίνεται εἰς τὴν προαίρεσιν ἐκάστου. Ἡ ἐκκύβευσις θὰ γείνη ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ παρὰ τινος τῶν ἐν αὐτῇ ὑπαλλήλων, δημοσίᾳ, ἧτις καὶ ἴθ' ἀλάβῃ γνῶσιν τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ.

Ἐλπίζω ὅτι θὰ τύχῃ πάσης ἐπιδοκιμασίας καὶ συνδρομῆς ἢ πατριωτικῆ αὐτῆ πρότασίν μου ὑποσημειώμαι μετὰ τῆς προσηκούσης ὑπολήψεως.

Ἐν Σύρῳ τῇ 2 Μαρτίου 1877.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΤΡΙΑΛΑΚΗΣ

Ἐκδότης τῆς « Πανόπης ».

Συμ. Κατὰ προτροπὴν πολλῶν φίλων ἀντὶ φράγκου προορίζομεν τὴν τιμὴν ἐκάστου ἀριθμοῦ τοῦ ἀνωτέρω εἰς λαχεῖον ἐκτεθειμένου ἔργου. Παρακαλοῦμεν δὲ καὶ αὖθις τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας νὰ συνδράμωσιν ἡμᾶς εἰς τοῦτο. Περιπλέον δὲ πληροφοροῦμεν αὐτοὺς ὅτι τὸ καθ' ἑκάστην εἰσπραττόμενον ποσὸν θὰ καταθετῶμεν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν. Ταῦτα ἵνα μὴ παρεξηγηθῶμεν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἡ βουλὴ ἐξακολουθεῖ συνεδριάζουσα μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν δὲ τοῦ περὶ ἐντόκων γραμματίων νομοσχεδίου τοῦ ὑπουργείου, προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῶν τροποποιήσεων εἰς τὸν περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν νόμον. Μετὰ μακρὰν δὲ συζήτησιν εἰς ἣν ἔλαβον μέρος πολλοὶ τῶν ῥητόρων τῆς βουλῆς, ἡ ἐπιψήφισις αὐτοῦ ἀνεβλήθη διὰ τὴν χθές, προκηρύσσεται δὲ σύνορα ἡ συνεδρίασις αὕτη. Τηλεγραφικῶς ἴσως θὰ μάθωμεν τὰ καθέκαστα, ἐξ ὧν θὰ κρίνωμεν ἂν τὸ ὑπουργεῖον Δεληγεώργη θὰ μείνῃ εἰς τὰ πράγματα, ἢ ἂν θὰ ἔχωμεν νέαν κυβερνήσιν.

Ἡ κλήρωσις τῶν στρατευσίμων τοῦ δήμου Ἐρμούπολεως ἀνεβλήθη διὰ νεωτέρας προκηρύξεως τοῦ κ. Δημόργου ἐπ' ἀορίστῳ.

Τίς ὁ διατάξας καὶ τίς ὁ ἐξοδεύων διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέων τοίχων ἐπὶ τῶν παρὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Τελωνείου κειμένων δημοσίων ἀποπατῶν; Πιστεύομεν ὅτι οἱ ἀρμόδιοι θὰ λάβωσιν τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς πληροφορήσωσι.

Δίκαιον παράπονον εἶναι τὸ παρὰ πολλῶν πολιτῶν γενόμενον κατὰ τῶν ἐντίμων μελῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου τοῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως, ὡς ἀπαξιώσαντων τῆς προσηκούσης τιμῆς τὸν ἐν τῷ ναῷ τούτῳ κηδευθέντα πέντε ὄλα ἔτη τὸν ναὸν τούτον ὑπρετήσαντα. Οἱ κ. Ἐπιτροπὸι ὤφειλον νὰ δεηθῶσι γενναίωτα ὡς πρὸς τὴν φωταφίαν καὶ τὰ κατὰ τὴν κηδεῖαν διανεμηθέντα κτήρια, καὶ οὐχ

νὰ γείνωσιν ἀντικείμενον λόγου διὰ γλισχρότητα πρὸς ἕνα πένητα μὲν, σεβαστὸν ὅμως καὶ πλούσιον ἄλλως κατὰ τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν εὐσέβειαν. Οἱ ἱεροὶ Ναοὶ τῆς Ἐρμούπολεως συντηρούμενοι παρὰ τῆς θαυλοῦς προσηκούσης τῶν χριστιανῶν, ποτὲ δὲν κινδυνεύουσι νὰ περιέλθωσιν εἰς πτωχείαν, ἐὰν κατὰ δεκαετίαν ἢ εἰκοσαετίαν δαπανήσωσι πρὸς ἀξιοπρεπῆ κηδεῖαν τῶν ἐν τοῖς ναοῖς τούτοις ψαλλόντων καὶ κοπιώντων, καὶ μάλιστα ὅταν οὗτοι ἀποθνήσκωσι πένητες. Πιστεύομεν ὅτι οἱ κύριοι ἐπίτροποι ἀναγνωρίζουσι ὅτι εἰς τὴν περιστασιν ταύτην παρελείψαν ἐν σπουδαῖον καθῆκον καὶ ἐν δαίτημα ὑστάτου σεβασμοῦ πρὸς γέροντα κληρικόν, τὸν βίον αὐτοῦ ἅπαντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως ἀφιερῶσαντα.

— Τοὺς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ μακαρίτου Σταύρου Χρυσοῦ ἐκφωνηθέντας λόγους παρὰ τῶν κ. κ. Μεθοδίου Παπαναστασοπούλου καὶ Γ. Καλαποδοπούλου, θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας.

— Ὁ συμπολίτης ἡμῶν ὁ λαμῶν τὴν καλωσύνην νὰ ἐπιστείλῃ ἡμῖν ταχυδρομικῶς τὴν Ἀγγλιστὶ γεγραμμένην ἐπιστολήν, παρακαλεῖται ὅπως πέμψῃ πρὸς ἡμᾶς διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου 25/δραχμον, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ ἑξῶς τῆς ἐν τῇ ἐφημερίδι καταχωρίσεως καὶ μεταφράσεως αὐτῆς. Δὲν πιστεύομεν νὰ δυσαρεστηθῇ διὰ τοῦτο, ὑπερ εἶναι γενικὴ ἀσχηθὴ διὰ πάντα ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ καταχωρῇ τὰς ιδέας αὐτοῦ εἰς τὸ φύλλον μας.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα τῆς πόλεώς μας, ἐκ Σμύρνης προερχομένη, ἡ αὐστριακὴ κορβέτα ἀφρούτζπερη τεσσαρῶν τηλεβόλων καὶ μὲ πλήρωμα 199 ἀνδρῶν.

— Ὅσημεραι προσεγγίζει ἡ διὰ τοῦ πολέμου ἢ διὰ τῆς εἰρήνης λύσις τῆς πολιτικῆς κρίσεως. Ὁ πρίγκηψ Γορτσάκωφ ἐδήλωσε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὰς δυνάμεις, καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅτι ἐὰν μὴ ἡ Πύλη ἀποδεχθῇ τὸ πρόγραμμα τοῦ διπλωματικοῦ συνεδρίου, ἡ Ῥωσσία εἶναι ἠγγικασμένη νὰ ἐνεργήσῃ μόνη καὶ καθ' ἑαυτήν. Ὁ Γορτσάκωφ εἶπε πρὸς τοὺς ἄλλοις: « Δουρὸν θάτερον, ἢ αἱ δυνάμεις ἀποδέχονται τὴν συνθήκην τῶν Παρισίων ὡς ἔτι καὶ σήμερον ἔγκυρον παρὰ πᾶσαν τὴν ὑπὸ τῆς Πύλης ἀπόρριψιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ διπλωματικοῦ συνεδρίου, ἢ ἡ Ῥωσσία θεωρεῖ ὡς ἄκυρα πλέον τὰ ἐκ τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων ἐκπηγάζοντα δικαιώματα τῆς Πύλης. Ἐὰν τὸ πρῶτον, ἡ Ῥωσσία ἀπαιτεῖ παρὰ τῶν δυνάμεων νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τὴν Πύλην τὰς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου· τούτου δὲ γινομένου, ἀποσβεσθεῖται ὁ Ῥωσοτουρκικὸς πόλεμος. Ἐὰν τὸ δεύτερον, ἐὰν δηλαδὴ αἱ δυνάμεις διατελέσωσιν ἀδιάφοροι, ἡ Ῥωσσία ὀφείλει νὰ κηρύξῃ τὴν Πύλην ἐκπιπτον παντὸς δικαιώματος, πηγάζοντος ἐκ τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων, νὰ κηρύξῃ ἄκυρον αὐτὴν τὴν συνθήκην, εἴτα δὲ νὰ ἐνεργήσῃ κατ' ἰδίαν ὅπως ὑπαγορεύουσιν αὐτὴ τὰ Ῥωσσιὰ συμφέροντα. » Ἐκ τῆς ἀπαρτήσεως τῶν δυνάμεων πρὸς τὴν καθαρὰν ταύτην δὴλωσιν τοῦ πρίγκηπος Γορτσάκωφ ἐξέρχεται ἡ διὰ τοῦ συμβιβασμοῦ λύσις τοῦ ζητήματος.

— Αἱ ἡμετέριαι βιενναῖαι ἐφημερίδες συνομολογοῦσιν ὅτι ἡ πολιτικὴ κρίσις περιέστη εἰς κρισιμώτατον σμῆρον Ἡ σερβοτουρκικὴ συνθήκη οὐδαμῶς ἐπενήργησεν εἰς τὴν καθόλου εἰρήνην, καθ' ὅσον ἡ Ῥωσσία ἐθεώρησεν αὐτὴν ὡς ἀσημαχτον ἐπεισοδίον. Ἡ ὑπουργικὴ ἐφημερίδα Fremdenblatt λέγει ὅτι ἡ Πύλη διάκειται νῦν ἐν φοβερῷ δαίτηματι· διότι ἢ πρέπει ν' ἀποδεχθῇ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου, ἢ ἔχει ἀπεριμενήνας, ἢ νὰ πολεμήσῃ πρὸς τὴν Ῥωσσίαν. Ἡ Ῥωσσία δὲν δύναται πλέον νὰ στραφῇ εἰς τὰ ὅπισθεν· ὀφείλει νὰ διαβῇ τὸν Προῦθον, ἐὰν ἀποκρουσθῶσι τὰ αἰτήματα αὐτῆς.